

De veiligheidsregio

Wetsvoorstel van de Wet veiligheidsregio's: hoe, wat en waarom?

Dit is een uitgave van het: Ministerie van
Binnenlandse
Zaken

Programmabureau
Veiligheidsregio's

November, 2007

Inhoudsopgave

1	INLEIDING	3
1.1	DOEL EN DOELGROEP	3
1.2	HET WETSVORSTEL	3
2	MEER VEILIGHEID VOOR DE BURGER	4
3	BESTUUR VAN DE VEILIGHEIDSREGIO	5
3.1	VERLENGD LOKAAL BESTUUR	5
3.3	GEMEENTERAAD	6
3.4	TAAK BESTUUR	6
3.5	VEILIGHEIDSREGIO EN PROVINCIE	7
4	BELEID- EN PLANVORMING	7
4.1	HET BELEIDSPLAN	7
4.2	HET CRISISPLAN.....	8
4.3	RAMPBESTRIJDINGSPLANNEN	8
4.4	RAPPORTAGE- EN INFORMATIESYSTEMATIEK.....	9
5	MONO- EN MULTIDISCIPLINAIRE TAKEN	9
5.1	BRANDWEER	9
5.2	GHOR.....	10
5.3	SAMENWERKING MET HET REGIONALE COLLEGE VAN DE POLITIE	11
5.5	SAMENWERKING MET ANDERE CRISISPARTNERS	11
6	ADVIESTAAK	12
7	MELDKAMER.....	13
8	INFORMATIEVOORZIENING.....	14
8.2	INFORMATIEVOORZIENING AAN DE MINISTER, DE CDK, DE HvJ EN HET PERSONEEL	14
8.3	RISICOCOMMUNICATIE EN CRISISCOMMUNICATIE	15
9	OPTREDEN IN DE RESPONSFASE	16
9.1	REGIONAAL BELEIDSTEAM (RBT) EN REGIONAAL OPERATIONEEL TEAM (ROT).....	16
9.2	OPSPORINGSBELANGEN	17
9.3	BIJSTAND.....	17
10	STURING DOOR DE RIJKSOVERHEID	17
10.1	LANDELIJKE KWALITEITSEISEN	17
10.2	REGELS OVER SAMENWERKING	18
11	FINANCIËLE BEPALINGEN.....	18
12	TOEZICHT	18
13	MEER INFORMATIE, VRAGEN EN/OF OPMERKINGEN.....	19

1 Inleiding

1.1 Doel en doelgroep

Het doel van deze brochure over de veiligheidsregio's is het informeren over het hoe, wat en waarom van de veiligheidsregio's. De uitleg vindt plaats aan de hand van het wetsvoorstel van de Wet veiligheidsregio's. Het wetsvoorstel is in juli 2007 ingediend bij de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 2006-2007, 31.117, nr 1).

Deze brochure bevat een beknopt overzicht van de materie: het verduidelijkt het wetsvoorstel in de volle breedte, maar niet heel diepgaand en er wordt geen vergelijking gemaakt tussen de huidige situatie en de voorgestelde situatie. Alleen de voorgestelde situatie wordt geschetst.

Doelgroepen voor deze brochure zijn:

- functionarissen die direct of indirect te maken hebben of krijgen met de veiligheidsregio, zoals personeel van brandweer, GHOR bureaus en meldkamers
- burgemeesters, gemeenteraadsleden en beleidsmedewerkers van diverse ministeries
- leden Eerste en Tweede Kamer.

Om alle juridische en beleidsmatige achtergronden te weten te komen zal het wetsvoorstel bestudeerd moeten worden.

Nog een belangrijke kanttekening: in deze brochure staat de tekst van het wetsvoorstel zoals dat luidt ten tijde van het opstellen van deze brochure. In het wetsvoorstel kunnen tijdens de behandeling in de Tweede Kamer veranderingen worden aangebracht. Het is nog geen geldende wet.

Voor degene die zich snel de hoofdlijnen van het wetsvoorstel Veiligheidsregio's eigen wil maken, zijn de belangrijkste punten per hoofdstuk in een kader geplaatst.

1.2 Het wetsvoorstel

Het wetsvoorstel integreert de Brandweerwet 1985, de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen en de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo).

In het wetsvoorstel vindt ook de verankering plaats van het beleid over de informatie- en communicatievoorziening bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing zoals verwoord in het kabinetsstandpunt Adviescommissie Coördinatie ICT Rampenbestrijding (ACIR).

Naast dit wetsvoorstel wordt gewerkt aan een wetsvoorstel waarin alle overgangs- en invoeringsaspecten worden geregeld. Dit betekent onder meer het aanpassen van andere wetten. Beoogd wordt de Wet veiligheidsregio's op 1 juli 2008 in werking te laten treden.

2 Meer veiligheid voor de burger

Waarom veiligheidsregio's?

- schaalvergroting biedt belangrijke mogelijkheden voor verbetering
- beter multidisciplinair samenwerken door samenhangend beleid

De veiligheidsregio beoogt:

- de burgers beter te beschermen tegen risico's
- betere hulpverlening en nazorg te bieden bij brand, zwaar ongeval, ramp of crisis
- brandweezorg, GHOR, rampenbestrijding en crisisbeheersing onder één regionale bestuurlijke regie
- versterken van bestuurlijke en operationele slagkracht

De veiligheidsregio is ingesteld om burgers in ons land beter te beschermen tegen de risico's van brand, rampen en crises. Bovendien kunnen zij een betere hulpverlening en nazorg krijgen als zij onverhoopt toch slachtoffer worden van zo'n incident. Het wetsvoorstel van de Wet veiligheidsregio's beoogt namelijk een efficiënte en kwalitatief hoogwaardige organisatie van de brandweezorg, geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen, rampenbestrijding en crisisbeheersing onder één regionale bestuurlijke regie te realiseren.

Met de veiligheidsregio wordt uitvoering gegeven aan de in de afgelopen jaren gebleken noodzaak om de bestuurlijke en operationele slagkracht te vergroten.

EN DE LAATSTE VRAAG IS:
WAT IS EEN VEILIGHEIDSREGIO?

Ter verduidelijking volgen hier enkele definities:

Onder *een veiligheidsregio* wordt verstaan: een openbaar lichaam, ingesteld via een gemeenschappelijke regeling door gemeenten in een regio.

Een ramp is een zwaar ongeval of een andere gebeurtenis waarbij het leven en de gezondheid van veel personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate zijn geschaad of worden bedreigd. Een gecoördineerde inzet van diensten of organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.

Een crisis is een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast.

Crisisbeheersing is het geheel van maatregelen, met inbegrip van de voorbereiding, dat de overheid in een crisis treft ter handhaving van de openbare orde, indien van toepassing in samenhang met de maatregelen die de overheid treft op basis van een bij of krachtens enige andere wet toegekende bevoegdheid ter zake van een crisis.

Het wetsvoorstel beperkt zich tot de decentrale actoren van crisisbeheersing en brengt dan ook geen wijziging aan in de bevoegdheidsverdeling tussen actoren op nationaal niveau en de decentrale gezagsdragers.

Veiligheid is bij uitstek een lokale aangelegenheid, maar gemeenten zijn vaak te klein om zich goed voor te bereiden op alle typen branden, rampen en crisis. Schaalvergroting door regionalisering biedt belangrijke mogelijkheden voor verbetering.

In elke veiligheidsregio in Nederland moet een goed geoefende professionele organisatie zijn voor rampenbestrijding en crisisbeheersing. Een organisatie die voldoende robuust is om grootschalige incidenten te lijf te kunnen gaan.

Met de schaalgrootte van de regio kunnen gemeenten zich beter voorbereiden op nieuwe dreigingen zoals terrorisme, pandemie of nucleaire ongevallen. Nu zijn de diensten veelal nog georiënteerd op “klassieke” rampen, zoals verkeersongevallen, grote branden of overstromingen. Ook kan er beter en meer multidisciplinair samengewerkt en geoefend worden omdat het bestuur samenhangend beleid voor alle diensten kan opstellen.

3 Bestuur van de veiligheidsregio

Het bestuur van de veiligheidsregio:

- bestaat uit burgemeesters
- de voorzitter is de korpsbeheerder
- hoofdofficier van justitie en voorzitter waterschap worden standaard uitgenodigd
- andere crisispartners worden uitgenodigd als dat van belang is
- besluit bij meerderheid van stemmen
- staken de stemmen dan voorzitter doorslaggevend
- de burgemeester vertegenwoordigt zijn gemeente in de veiligheidsregio en legt daarover verantwoording af in zijn eigen gemeenteraad

Het bestuur van de veiligheidsregio bestaat uit de burgemeesters van de gemeenten binnen de veiligheidsregio. De voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio is de burgemeester die aangewezen is als korpsbeheerder. De hoofdofficier van Justitie en de voorzitter van het waterschap worden voor elke vergadering van het bestuur van de veiligheidsregio uitgenodigd, maar deze functionarissen maken geen deel uit van het bestuur. Het bestuur van de veiligheidsregio moet kunnen inspelen op zeer uiteenlopende onderwerpen. Het bestuur zal daarom met veel partijen moeten afstemmen. Crisispartners worden uitgenodigd om deel te nemen aan vergaderingen van het bestuur wanneer hun aanwezigheid in verband met de te behandelen onderwerpen van belang is.

3.1 Verlengd lokaal bestuur

Veiligheid is in de kern een lokale verantwoordelijkheid. Om die reden, maar ook voor de noodzakelijke betrokkenheid van de gemeente, is het van groot belang dat de veiligheidsregio's als

een vorm van verlengd lokaal bestuur worden vormgegeven, gebaseerd op de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr). Dat betekent onder meer dat de gemeenten (indirect) het beleid en optreden van de regio bepalen en dat de gemeenten een financiële bijdrage aan de regio leveren.

De veiligheidsregio moet een sterke positie hebben om aan de veiligheid van burgers te kunnen bijdragen, zonder dat dit mag leiden tot een uitholling van de positie van de individuele gemeenten op dit terrein.

3.2 Besluitvorming

Het bestuur van de veiligheidsregio besluit bij meerderheid van stemmen, waarbij in de gemeenschappelijke regeling een weging van stemmen kan zijn vastgelegd. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag. De hoofdofficier van Justitie en de voorzitter van het waterschap hebben evenals de andere crisispartners geen stemrecht.

3.3 Gemeenteraad

De burgemeester vertegenwoordigt zijn gemeente in de veiligheidsregio en legt daarover verantwoording af in zijn eigen gemeenteraad. De gemeente kan geen andere vertegenwoordiger aanwijzen dan haar burgemeester. De gemeenteraad kan vooraf kaders stellen door de burgemeester met een mandaat naar de bestuursvergadering van de veiligheidsregio te laten gaan. De controlerende taak van de raad in het kader van de planning- en controlcyclus blijft geheel volgens de Wgr. De controlerende taak richting de burgemeester in de uitoefening van het gezag blijft eveneens ongewijzigd.

3.4 Taak bestuur

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft tot taak:

- a. het inventariseren van risico's van branden, rampen en crises;
- b. het adviseren van het bevoegd gezag over risico's van branden, rampen en crises in de bij of krachtens de wet aangewezen gevallen alsmede in de gevallen die in het beleidsplan zijn bepaald;
- c. het adviseren van het college van burgemeester en wethouders op het terrein van brandpreventie;
- d. de voorbereiding op de bestrijding van branden en zware ongevallen en het organiseren van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;
- e. het instellen en in stand houden van een regionale brandweer;
- f. het instellen en in stand houden van een GHOR;
- g. het voorzien in de meldkamerfunctie;

- h. het aanschaffen en beheren van gemeenschappelijk materieel;
- i. het inrichten en in stand houden van de informatievoorziening binnen de diensten van de veiligheidsregio en tussen deze diensten en de andere diensten en organisaties die betrokken zijn bij de onder d, e, f en g genoemde taken.

De gemeente behoudt haar verantwoordelijkheid op het gebied van brandveiligheid en brandpreventie.

3.5 Veiligheidsregio en provincie

De positie van de provincie in het veiligheidsdomein verandert. De rol van de provincie bij het toezicht op de planvorming verdwijnt daarmee. Tijdens het operationele optreden ligt het primaat bij de voorzitter van de veiligheidsregio. De rol van de provincie bij het operationele optreden wordt om die redenen kleiner.

4 Beleid- en planvorming

Door het bestuur van de veiligheidsregio wordt een drietal plannen vastgesteld:

- beleidsplan: formuleert het beleid voor de uitvoering van de opgedragen taken
  - basis vormt het risicoprofiel
  - haalplicht bij gemeenteraad en crisispartners
- crisisplan: operationeel plan dat de generieke aanpak van rampen en crises in de regio beschrijft
- rampbestrijdingsplannen: operationele plannen waarin de aanpak van concrete rampsituaties voor specifieke inrichtingen beschreven staan

De rapportage- en informatiesystematiek is vereenvoudigd

Door het bestuur van de veiligheidsregio wordt een drietal plannen vastgesteld:

- Beleidsplan
- Crisisplan
- Rampbestrijdingsplannen

4.1 Het beleidsplan

In het beleidsplan formuleert het bestuur het beleid voor de uitvoering van de opgedragen taken. Tenminste eens per vier jaar wordt het beleidsplan vastgesteld.

De minister van BZK kan landelijke doelstellingen vaststellen. Het vaststellen daarvan kan van belang zijn, als nationale of internationale belangen in het geding zijn.

De minister betracht een zekere terughoudendheid in het vaststellen van landelijke doelstellingen. Om regionaal en landelijk beleid zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen, komt dit onderwerp aan de orde in het periodiek overleg van de minister van BZK met de voorzitters van de besturen van de veiligheidsregio's. De formulering van de landelijke doelstellingen sluit zoveel mogelijk aan bij de tijdslijnen van de beleidscycli van de veiligheidsregio en de politieregio's.

Het beleidsplan beschrijft:

- de wijze waarop de multidisciplinaire voorbereiding en uitvoering van de rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt vormgegeven
- de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, en van de politie en van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing

- de uitwerking van de landelijke doelstellingen
- een informatieparagraaf
- een oefenbeleidsplan
- het monodisciplinaire beleid ten aanzien van de brandweer en GHOR
- de niet-wettelijke adviesfunctie.

De basis voor het regionale beleidsplan vormt het **risicoprofiel**, dat een omvattend beeld geeft van de aard, de omvang en effecten van risico's in de regio. Het risicoprofiel bestaat uit een risico-inventarisatie en de analyse daarvan. De risico-inventarisatie omvat het overzicht van de risicovolle situaties en de soorten branden, zware ongevallen, rampen of crises die zich in de regio kunnen voordoen. In de risicoanalyse worden de gegevens uit de risico-inventarisatie nader beschouwd, vergeleken en geïnterpreteerd. Op basis van de informatie die hieruit voortkomt, kunnen conclusies worden getrokken over de gewenste of benodigde voorbereiding, organisatie en prestaties van de rampenbestrijdings- en crisisbeheersingsorganisatie.

Haalplicht bij gemeenteraad en crisispartners

Het vaststellen van lokale risico's en prioriteiten als basis voor de inbreng van de gemeenteraad is van groot belang. Daarom is de zogenaamde haalplicht ingesteld. Dit betekent dat het bestuur van de veiligheidsregio verplicht is om de gemeenteraden om inbreng te vragen.

De gemeenteraden kunnen in het conceptrisicoprofiel zien welke risico's voor hun gemeente relevant zijn en kunnen het concept aanvullen met eigen onderkende risico's. Daarnaast kunnen ze lokale beleidsprioriteiten en veiligheidsthema's naar voren brengen.

Het bestuur van de veiligheidsregio nodigt het regionale college van politie, de besturen van de waterschappen en de door ministers aangewezen ambtenaren uit hun zienswijze op het conceptrisicoprofiel kenbaar te maken.

De risico's zijn ook onderwerp van gesprek in de vergadering die het bestuur van de veiligheidsregio periodiek belegt voor alle crisispartners.

Het is aan de burgemeester om vooraf de zienswijze van de gemeenteraad op het beleidsplan te vragen. De burgemeester verantwoordt zich in zijn eigen raad over de door het bestuur van de veiligheidsregio in het plan gemaakte beleidskeuzes.

4.2 Het crisisplan

Tenminste eenmaal per vier jaar stelt het bestuur van de veiligheidsregio het crisisplan vast. Het is een operationeel plan, dat de generieke aanpak van rampen en crises in de regio beschrijft.

Het crisisplan wordt aan de commissaris van de Koningin gezonden.

Het crisisplan beschrijft de organisatie, de taken, de verantwoordelijkheden en de bevoegdheden op het gebied van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Daarnaast zijn de afspraken met de crisispartners op dit gebied in het crisisplan opgenomen.

Het rampenplan is opgegaan in het crisisplan en het crisisplan is van het gemeentelijke naar het regionale niveau gebracht, omdat voor een multidisciplinaire voorbereiding en uitvoering van de rampbestrijding en crisisbeheersing regionale samenwerking noodzakelijk is. Het crisisplan dient niet strijdig te zijn met andere wettelijk voorgeschreven plannen op het gebied van crisisbeheersing.

4.3 Rampbestrijdingsplannen

Bij algemene maatregel van bestuur (amvb) kan het bestuur van de veiligheidsregio de categorie inrichtingen en de luchtvaartterreinen aanwijzen waarvoor, op grond van Europese regelgeving (Seveso-II richtlijn), rampbestrijdingsplannen moeten worden vastgesteld; bij of krachtens die maatregel worden nadere regels gesteld over de inhoud van de rampbestrijdingsplannen.

Rampbestrijdingsplannen zijn de operationele plannen waarin de aanpak van concrete rampsituaties voor specifieke inrichtingen is beschreven. Het gaat hierbij om inrichtingen, waar gevaarlijke stoffen in bepaalde hoeveelheden aanwezig zijn of kunnen ontstaan bij een ongeval.

Het staat de veiligheidsregio's vrij om voor andere naar plaats, aard of ernst voorzienbare rampen of zware ongevallen en voor specifieke ramptypen operationele plannen op te stellen.

4.4 Rapportage- en informatiesystematiek

De rapportage- en informatiesystematiek is vereenvoudigd.

De informatie over de taakuitvoering wordt op diens verzoek aan de minister geleverd. De gedachte is dat de minister zich hiervoor op het jaarverslag richt. Het is van belang dat de minister op de hoogte blijft van de voortgang van de realisatie van de landelijke beleidsdoelstellingen. Hierover rapporteren de regio's jaarlijks aan de minister.

5 Mono- en multidisciplinaire taken

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft taken betreffende de brandweer en de GHOR

- brandweer: één brandweerorganisatie voor de gehele regio met één commandant als leidinggevende, tenzij een college van b&w kiest voor het behoud van de gemeentelijke brandweer, dan een gemeentelijke brandweer naast een regionale brandweer
- GHOR: inrichten GHOR –organisatie

Ook heeft het bestuur multidisciplinaire taken: samenwerking tussen twee of meer van de hulpverleningsdiensten

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft taken betreffende de brandweer en de GHOR. Tevens heeft zij multidisciplinaire taken. Dit zijn taken die door hun aard moeten worden uitgevoerd door twee of meer van de hulpverleningsdiensten gezamenlijk. De instelling van de veiligheidsregio's scheidt gunstige voorwaarden om daadwerkelijk invulling te geven aan het multidisciplinaire karakter van de rampenbestrijding en crisisbeheersing.

5.1 Brandweer

Het instellen en in stand houden van een regionale brandweer is als taak neergelegd bij het bestuur van de veiligheidsregio. Onder deze taak valt ook het oefenen en het zorg dragen voor de uitwisselbaarheid van materieel binnen en tussen regio's.

Het wetsvoorstel creëert de voorwaarden om de kwaliteit van de brandweer te verhogen door een wettelijke basis te bieden voor het stellen van landelijke, uniforme kwaliteitseisen waaraan de brandweertzorg ten minste moet voldoen.

5.1.1 Regionale brandweer

Het uitgangspunt is: één brandweerorganisatie voor de gehele regio met één commandant als leidinggevende. Gemeenten kunnen besluiten de lokale brandweezorg en het lokale brandweerpersoneel aan de regionale brandweer over te dragen, dan wel een eigen korps in stand te houden ten behoeve van de lokale brandweezorg. In het wetsvoorstel is voorzien in een afbakening tussen de taken die in ieder geval aan de regionale brandweer moeten worden overgedragen en de overige taken van de brandweer, waarover een keus gemaakt wordt om deze over te dragen aan de regionale brandweer dan wel de uitvoering daarvan te beleggen bij een gemeentelijk brandweerkorps.

Ook gemeentelijke brandweerkorpsen dienen te voldoen aan de eisen die landelijk gelden voor de brandweer. In het wetsvoorstel is nu geregeld dat als gemeenten niet aan de kwaliteitseisen voldoen, de minister van BZK een aanwijzing kan geven aan betrokken gemeente. Deze gemeente heeft dan een bepaalde periode de gelegenheid om de geconstateerde gebreken op te heffen. Wanneer betrokken gemeente ook dan nog in gebreke blijft, kan de minister van BZK het college van burgemeester en wethouders opdragen de gemeentelijke brandweer op te heffen en over te dragen aan de regio.

5.1.2 Bedrijfsbrandweer

De bevoegdheid om te bepalen dat een inrichting over een bedrijfsbrandweer moet beschikken, is neergelegd bij het bestuur van de veiligheidsregio, omdat dit bestuur een brede afweging kan maken over de kwaliteit en capaciteit van de repressieve brandweezorg in de regio.

5.2 GHOR

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft als aparte taak 'het organiseren van de geneeskundige hulpverlening in hun regio met het oog op zware ongevallen, rampen en crisissituaties'. Om deze taak uit te voeren richt het bestuur een GHOR-organisatie in. De GHOR-taak van het bestuur van de regio houdt in het maken van afspraken met de in de regio aanwezige instellingen en zorgaanbieders en met de regionale ambulance- en gezondheidsdiensten over hun voorbereiding op en inzet bij rampen en crisissituaties. Nieuw in dit wetsvoorstel is dat de afspraken met de instellingen en diensten worden opgenomen in het regionale crisisplan.

Naast deze voorbereidende taak dient het bestuur in geval van een zwaar ongeval, ramp of crisissituatie een doelmatige en gecoördineerde geneeskundige hulpverlening te ontplooiën. Het bestuur stuurt, coördineert en regisseert dan de activiteiten van de instellingen met die van de verschillende hulpverleningsdiensten.

Voor het organiseren en uitvoeren van de taak van de veiligheidsregio op het gebied van de geneeskundige hulpverlening wordt een directeur GHOR aangesteld. De directeur GHOR wordt ondersteund door een GHOR-bureau.

5.2.1 Kwalitatief verantwoorde zorg

Uitgangspunt bij het maken van afspraken door het bestuur van de veiligheidsregio met de instellingen en diensten, is dat de instellingen en diensten onder alle omstandigheden zelf verantwoordelijk zijn voor hun voorbereiding op en werkzaamheden bij inzet.

Het is een verantwoordelijkheid van de zorgsector zelf om voor de inzet onder bijzondere omstandigheden een normenkader te ontwikkelen. Om deze vaardigheden te ontwikkelen en te onderhouden moeten ook de medewerkers van instellingen die geen GHOR-aanstelling hebben, worden opgeleid en geoefend. De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) rekent het tot zijn verantwoordelijkheid om dit te bevorderen.

5.2.2 Toezicht en naleving

Aan het bestuur van de veiligheidsregio kunnen bij amvb eisen worden gesteld waaraan de GHOR-organisatie van de regio en de in te zetten GHOR-functionarissen moeten voldoen. De eisen die de minister stelt aan het bestuur van de veiligheidsregio met betrekking tot de GHOR en zijn functionarissen brengt hij uit in overleg met de minister van VWS.

Het bestuur van de veiligheidsregio laat zich periodiek door de directeur GHOR op de hoogte stellen van de staat van voorbereiding van de instellingen. Zo nodig spreekt de directeur namens het bestuur van de veiligheidsregio een instelling erop aan wanneer de voorbereiding niet aan de maat is. Indien een instelling volgens het bestuur zich niet of onvoldoende voorbereidt op een ramp of een crisis kan de voorzitter van de veiligheidsregio de betreffende instelling een aanwijzing geven. Mocht de instelling geen gevolg geven aan de aanwijzing, dan kan de voorzitter de minister van VWS verzoeken van zijn bevoegdheid gebruik te maken om de nodige maatregelen te nemen. De Kwaliteitswet zorginstellingen biedt de minister van VWS mogelijkheden om in te grijpen. De minister van VWS kan daarbij zijn inspectie inschakelen.

5.2.3 Afstemming inspecties

Geïnitieerd door de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV), onderdeel van het ministerie van BZK, stemmen de IOOV en de Inspectie gezondheidszorg hun toezicht op elkaar af. In onderling overleg doen de inspecties op periodieke basis onderzoek in de regio's naar de organisatiegraad van de geneeskundige hulpverlening en het niveau van voorbereiding van de betrokken partijen.

5.3 Samenwerking met het regionale college van de politie

Het wetsvoorstel gaat uit van de huidige organisatie van de politie. Het bestuur van de veiligheidsregio en het regionale college van politie zullen als juridische entiteiten naast elkaar blijven bestaan, ook al bestaan zij materieel uit bijna dezelfde personen.

In een convenant dienen de formele aspecten van de samenwerking van beide besturen vastgelegd te worden. In ieder geval worden de terreinen benoemd waarop de samenwerking plaatsvindt, de wijze waarop wordt samengewerkt, de besluitvormingsprocedures en de verantwoordelijkheden van de verschillende actoren. Ook worden de operationele prestaties van de politie afgestemd voor zover het de taken van de politie op het gebied van rampen, zware ongevallen en crises betreft. In het convenant worden verder afspraken gemaakt over het afstemmen van de beleidsplannen van het bestuur van de veiligheidsregio en het regionale college van de politie en bevat het convenant afspraken ten aanzien van de meldkamerfunctie.

5.4 Gemeentelijke processen

De coördinatie van de voorbereiding en de uitvoering van de zogeheten gemeentelijke processen van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, zoals voorlichting, alarmering en uitvaartverzorging, vindt in principe op regionaal niveau plaats. De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de voorbereiding van deze processen. Voor de voorbereiding en uitvoering is inbreng van de gemeenten nodig. Het bestuur van de veiligheidsregio wijst een coördinerende functionaris aan, die zorgt voor een goede organisatie, werkwijze, taakverdeling en verantwoordelijkheids- en bevoegdheidsverdeling van deze processen in overleg met de gemeenten.

5.5 Samenwerking met andere crisispartners

Het bestuur van de veiligheidsregio zal met diverse partijen samenwerken. Het gaat hier bijvoorbeeld om de waterschappen, het Openbaar Ministerie (OM), en andere overheidsdiensten, waaronder de gedeconcentreerde diensten en het Regionaal Militair Commando. Deze partijen worden aangeduid als crisispartners. Daarnaast zijn er nog private partijen, die door hun expertise en capaciteiten een belangrijke rol kunnen spelen bij de crisisbeheersing, zoals ziekenhuizen, de Koninklijke Nederlandse Reddingsmaatschappij (KNRM), de Koninklijke Nederlandse Bond tot het

Redden van Drenkelingen (KNBRD), het Rode Kruis, ProRail, de NS en andere bedrijven, zoals de energiebedrijven en de (petro-)chemische industrie.

Het doel van deze samenwerking is dat partijen gezamenlijk voorbereidingen treffen en dat coördinatie bij de aanpak van de ramp of crisis tot stand komt. Bij de samenwerking is het uitgangspunt dat de wettelijke taken en bevoegdheden van alle betrokkenen intact blijven.

De crisispartners worden bij essentiële onderdelen betrokken.

Afhankelijk van taak, positie en situatie betreft het de volgende onderdelen:

- deelname aan de vergaderingen van het bestuur van de veiligheidsregio
- deelname aan periodieke vergaderingen met alle crisispartners
- deelname aan de vergaderingen van het Regionaal Beleidsteam (RBT)
- kenbaar maken van de zienswijze op het risicoprofiel
- afspraken over oefenen
- afspraken over operationele prestaties
- afstemming in de planvorming

Het contact tussen de crisispartners en het bestuur van de veiligheidsregio komt tot uitdrukking in een periodiek (minimaal 1 keer per jaar) door het bestuur van de veiligheidsregio te organiseren vergadering waar gemeenschappelijke thema's kunnen worden besproken. In ieder geval worden de risico's in de regio besproken tijdens dit overleg.

5.6 Internationale samenwerking

Rekening moet worden gehouden met de verplichtingen die voortvloeien uit het Verdrag van Helsinki. De landen die dit verdrag hebben ondertekend, verbinden zich ertoe passende maatregelen te nemen en onderling samen te werken om de mens en het milieu te beschermen tegen industriële ongevallen met grensoverschrijdende gevolgen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn. Binnen de Europese Unie geldt bovendien de Seveso-II richtlijn, die betrekking heeft op de preventie van zware ongevallen en op de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu, en die ook bepalingen inzake grensoverschrijdende samenwerking bevat.

6 Adviestaak

- De veiligheidsregio krijgt een belangrijke rol als adviseur op het terrein van veiligheid   - de adviestaak krijgt een meer multidisciplinair karakter   - de veiligheidsregio kan gevraagd en ongevraagd (niet wettelijk vereist) advies geven

De veiligheidsregio krijgt de belangrijke rol van adviseur op het terrein van veiligheid. De brandweer heeft van oudsher een belangrijke rol vervuld op het terrein van brandveiligheid en brandpreventie. Deze rol heeft zich de laatste jaren ontwikkeld en is uitgebreid naar het terrein van pro-actie.

De komst van de veiligheidsregio maakt het mogelijk en noodzakelijk de specialistische expertise die nodig is om deze adviesrol adequaat te vervullen en verder te ontwikkelen zodat zij haar rol als adviseur waar nodig multidisciplinair kan invullen. Bovendien maakt de veiligheidsregio het mogelijk de adviestaak te verbreden tot onderwerpen op het brede terrein van fysieke veiligheid. Inzichten van andere hulpverleningsdiensten (geneeskundige hulpverlening en politie) en organisaties die bijdragen aan rampenbestrijding en crisisbeheersing moeten daarin worden verdisconteerd.

De bestuurlijke verantwoordelijkheid voor de advisering ligt bij het bestuur van de veiligheidsregio. Gelet op het specialistische karakter van de (wettelijk vereiste) adviezen, kan de adviesfunctie in mandaat worden uitgevoerd.

In het wetsvoorstel gaat de aandacht ook uit naar niet-wettelijke advisering. De veiligheidsregio kan gevraagd en ongevraagd het bevoegd gezag adviseren over risico's op het terrein van branden, ongevallen, rampen en crises.

7 Meldkamer

Meldkamer:

- Meldkamer is publiek geborgd: het bestuur veiligheidsregio stelt de gemeenschappelijke meldkamer in en houdt die in stand, met dien verstande dat de meldkamer ambulancezorg in stand wordt gehouden door het bestuur van de RAV en de meldkamer politie in stand wordt gehouden door het regionale college
- werkzaamheden worden ten minste gecolokeerd uitgevoerd
- bestuur veiligheidsregio benoemt en ontslaat de directeur van de meldkamer, die leiding geeft aan de meldkamer
- minister van BZK kan kwaliteitseisen stellen aan prestaties en systemen
- een bovenregionale meldkamer is mogelijk
- bestuur veiligheidsregio en het regionale college van politie maken in een convenant afspraken over de meldkamer
- in lokale crisissituaties heeft de burgemeester het gezag over de meldkamer
- (hoofd)officier van justitie is gezagsdrager bij opsporingsbelangen

Het bestuur van de veiligheidsregio draagt er zorg voor dat er een gemeenschappelijke meldkamer wordt ingesteld en in stand gehouden ter ondersteuning van de monodisciplinaire processen van de politie, brandweer, ambulancezorg en de geneeskundige hulpverlening. Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor het algehele beheer en in stand houden van de gemeenschappelijke meldkamer, met dien verstande dat het bestuur van de Regionale Ambulancevoorziening en het regionale college van politie ieder zorg dragen voor het in stand houden van hun eigen deel van de gemeenschappelijke meldkamer.

In het wetsvoorstel wordt geregeld dat het gaat om een gemeenschappelijke meldkamer waarin de werkzaamheden ten minste gecolokeerd worden uitgevoerd. Colokatie houdt in ieder geval gemeenschappelijke huisvesting en gebruik van ondersteunende systemen in en zoveel mogelijk afstemming van de werkprocessen.

Het bestuur van de veiligheidsregio benoemt en ontslaat de directeur van de meldkamer. Het doet dit niet eerder dan nadat het regionale college en het bestuur van de RAV in de gelegenheid is gesteld daarover advies uit te brengen.

De directeur heeft de algehele leiding over de meldkamer en is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het personeel en voor de inrichting van de werkprocessen. Vanuit elke sectorale verantwoordelijkheid kunnen eisen worden gesteld aan de kwaliteit van het personeel en aan de monodisciplinaire processen van de sectoren.

De directeur draagt er zorg voor dat de meldkamer operationeel is in zowel reguliere als in ramp- en crisissituaties.

De minister van BZK kan bij amvb eisen stellen aan prestaties en systemen, zoals de minister van VWS op basis van de Wet ambulancezorg ook nadere eisen kan stellen. De eisen die bij amvb worden gesteld aan het politiedeel van de meldkamer vinden hun grondslag in de Politiewet 1993.

Bijna alle meldkamers hebben nu een gezamenlijke huisvesting. Ook neemt de operationele en beheersmatige samenwerking tussen de organisaties verder toe. Het wetsvoorstel bouwt voort op deze ontwikkeling en maakt verder ontwikkeling in de richting van een geïntegreerde meldkamer in

de toekomst mogelijk. Regio's kunnen gezamenlijk gebruik maken van één bovenregionale meldkamer.

Het convenant tussen het bestuur van de veiligheidsregio en het regionale college bevat in elk geval afspraken over de locatie, het beleid en beheer, de financiën, de prestaties, ondersteunende systemen en de samenwerking van politie met brandweer, geneeskundige hulpverlening en de ambulancezorg.

In lokale crisissituaties heeft de burgemeester het gezag over de meldkamer, ten aanzien van alle drie disciplines, waarbij echter ook de (hoofd)officier van justitie gezagsdrager is indien er opsporingsbelangen in het geding zijn. De burgemeester kan, wanneer hij dat om redenen van openbare orde nodig acht, aanwijzingen geven aan de RAV. In geval van een bovenlokale ramp of crisis komt deze bevoegdheid toe aan de voorzitter van de veiligheidsregio.

8 Informatievoorziening

- De veiligheidsregio's treffen een gemeenschappelijke regeling, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld t.b.v. een uniforme informatie- en communicatievoorziening
- de minister van BZK kan de volgende maatregelen treffen:
  - aanwijzing geven om voldoende voortgang te behalen
  - een ministeriële regeling opstellen over gebruik en informatiebeveiliging
  - frequenties toewijzen voor overdracht gegevens
- het bestuur is verantwoordelijk voor informatievoorziening aan de minister, de cdK, HvJ en personeel
- het bestuur is verantwoordelijk voor informatievoorziening over rampen en crises die de bevolking *kunnen* treffen (risicocommunicatie)
- bij een daadwerkelijke ramp of crisis is de burgemeester verantwoordelijk voor de informatievoorziening naar de bevolking (crisiscommunicatie)

De veiligheidsregio's treffen een gemeenschappelijke regeling, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld, waaraan de behartiging van hun taken ten behoeve van de inrichting van een uniforme informatie- en communicatievoorziening wordt overdragen. De regeling voorziet in een samenwerkingsverband dat optreedt als multidisciplinaire vraagorganisatie (voor de brandweer en de GHOR) en is in elk geval belast met het in kaart brengen van de informatiebehoefte van de regio's. De taken betreffen in ieder geval het formuleren en vaststellen van gezamenlijke kaders, standaarden en kwaliteitseisen op het gebied van de informatie- en communicatievoorziening.

8.1 Maatregelen door de minister van BZK

Om voldoende voortgang te behalen kan de minister van BZK een aanwijzing geven aan het bestuur van het bij de gemeenschappelijke regeling in het leven geroepen openbaar lichaam, indien het belang van de informatie-uitwisseling dit vereist.

Over de informatie- en communicatievoorzieningen, het gebruik ervan alsmede over de informatiebeveiliging kan de minister van BZK regels geven. Tevens kan de minister frequenties toewijzen voor de overdracht van gegevens door middel van deze voorzieningen.

8.2 Informatievoorziening aan de minister, de cdK, de HvJ en het personeel

Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de minister, de commissaris van de Koningin en de hoofdofficier van justitie over de rampen en crises die de bevolking of het milieu in een regio kunnen treffen.

Daarnaast heeft het bestuur van de veiligheidsregio als taak om het personeel, dat betrokken is bij de bestrijding van rampen en crises, te voorzien van informatie over de rampen en crises die de regio kunnen treffen en over de risico's die hun inzet bij die bestrijding kan hebben voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband hiermee zijn getroffen. De burgemeester is verantwoordelijk voor het informeren van het tijdens de bestrijding van de ramp of crisis betrokken personeel.

8.3 Risicocommunicatie en crisiscommunicatie

In de informatievoorziening aan de bevolking worden risico- en crisiscommunicatie onderscheiden. Bij de voorbereiding en uitvoering van de risico- en crisiscommunicatie is het Expertisecentrum Risico- en Crisiscommunicatie (ERC) op nationaal niveau het aanspreekpunt voor bestuurders.

8.3.1 Risicocommunicatie

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de verantwoordelijkheid voor de informatievoorziening aan burgers over de rampen en crises die de bevolking en het milieu *kunnen* treffen en over de maatregelen die de overheid heeft getroffen ter voorkoming en bestrijding ervan. Dit laat onverlet de verantwoordelijkheden van een vakminister om binnen zijn domein specifieke informatie over mogelijke crises te geven. Communicatie levert een bijdrage aan de weerbaarheid en zelfredzaamheid van de bevolking.

8.3.2 Crisiscommunicatie

Bij een daadwerkelijke ramp of crisis draagt de burgemeester ervoor zorg dat de getroffen bevolking in zijn gemeente op de juiste wijze wordt geïnformeerd en geeft hij onder meer de te volgen gedragslijn aan. Als de ramp of crisis een bovenlokaal karakter heeft, dan wordt de informatievoorziening in het Regionale Beleidsteam gecoördineerd.

9 Optreden in de responsfase

Bij een daadwerkelijke bovenlokale ramp of crisis:

- eenhoofdig gezag: de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio kan toepassing geven aan een aantal bevoegdheden
- de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio roept een Regionaal Beleidsteam (RBT) bijeen
- de voorzitter RBT is de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio
- afstemmingsoverleg tussen burgemeesters, officier van justitie en crisispartners
- bij opsporingsbelangen heeft de officier van justitie gezag over de politie
- aansturing Regionaal Operationeel Leider (ROL) door voorzitter RBT
- verzoek tot bijstand aan de minister van BZK door voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio bij een tekort aan regionale capaciteit

In geval van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis, of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan is de voorzitter van de veiligheidsregio ten behoeve van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in het getroffen gebied bij uitsluiting bevoegd toepassing te geven aan een aantal bevoegdheden of taken uit te voeren. Dit eenhoofdige gezag is tot stand gekomen omdat juist bij bovenlokale rampen en crises het van groot belang is dat de hiërarchische verhoudingen duidelijk zijn. Hoe ingewikkelder de situatie, des te groter het belang van een eenvoudige bevelsstructuur. Zonder een eenduidige gezagsstructuur bij bovenlokale rampen en crises bestaat het gevaar van stagnatie in de besluitvorming over te nemen maatregelen en van miscommunicatie in de bevelslijnen naar betrokken organisaties.

De voorzitter van de veiligheidsregio dient in het Regionale Beleidsteam in ieder geval met de burgemeesters van de betrokken gemeenten te overleggen over het beleid en de besluiten die nodig zijn in het kader van de uitoefening van het bovenlokale gezag, tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet.

9.1 Regionaal Beleidsteam (RBT) en Regionaal Operationeel Team (ROT)

De voorzitter van de veiligheidsregio roept bij bovenlokale rampen of crises het Regionaal Beleidsteam (RBT) bijeen. Hij is tevens voorzitter van het RBT. Dit RBT bestaat in ieder geval uit de burgemeesters van de getroffen gemeenten en de hoofdofficier van justitie waar het gaat om de strafrechtshandhaving. Afhankelijk van de concrete omstandigheden zal de voorzitter ook andere bestuurders en crisispartners uitnodigen deel te nemen aan de vergaderingen van het RBT.

De voorzitter van een betrokken waterschap kan aan de vergaderingen van het RBT deelnemen vanuit zijn verantwoordelijkheid voor watergerelateerde rampen en crises.

De voorzitter nodigt alle functionarissen uit, wier aanwezigheid in verband met de omstandigheden van belang is, aan de vergadering deel te nemen. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om de Commandant Regionaal Militair Commando, de directeur GGD, vertegenwoordigers van de provincie, regionale inspecteurs van VROM, de rijkshavenmeester of de HID et cetera.

Het RBT is bij uitstek het gremium voor overleg over door de voorzitter en de betrokken crisispartners te nemen maatregelen met betrekking tot de bestrijding van de ramp of crisis, ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheid en bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

Het doel van het overleg in het RBT is om waar nodig tot afstemming en coördinatie te komen. Het RBT neemt als zodanig geen besluiten.

De commissaris van de Koningin kan in geval van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis de voorzitter van de veiligheidsregio, zo mogelijk na overleg met hem, een aanwijzing geven over het te voeren beleid.

De voorzitter van het RBT stuurt de Regionaal Operationeel Leider (ROL) aan, die op zijn beurt het Regionaal Operationeel Team (ROT) leidt. In het ROT hebben de leidinggevenden van betrokken diensten zitting. De ROL geeft leiding aan het gecoördineerde optreden en zorgt dat de besluiten van de voorzitter van de veiligheidsregio worden uitgevoerd.

9.2 Opsporingsbelangen

Als het gaat om een situatie waarin opsporingsbelangen in het geding zijn, heeft de officier van justitie gezag over de politie en kan hij aan de politie de nodige aanwijzingen geven.

De rol van het RBT laat de rol van de gezagsdriehoek voor de politie onverlet. In de responsfase kan de gezagsdriehoek een functie hebben naast het RBT. De conclusies uit het overleg kunnen worden teruggekoppeld in het RBT.

9.3 Bijstand

Bijstand is een specifieke vorm van tijdelijke steunverlening (zowel personeel als materieel) aan de veiligheidsregio in het kader van de bestrijding of beheersing van een brand, ramp of crisis.

Als de regionale capaciteit niet volstaat, doet de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio een verzoek om bijstand aan de minister van BZK. De commissaris van de Koningin wordt over de bijstandsaanvraag geïnformeerd. Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC) adviseert de minister van BZK bij aanvragen om bijstand.

De minister van BZK krijgt de bevoegdheid om te bepalen dat een regio ambulancecapaciteit dient af te staan voor ambulancebijstand in het kader van geneeskundige hulpverlening. Hij zal door middel van een convenant met de ambulancesector hier nader invulling aan geven.

De bijdrage in de kosten van binnenlandse bijstand kan in de nieuwe situatie uitsluitend aan de veiligheidsregio worden verleend.

10 Sturing door de rijksoverheid

De rijksoverheid kan verschillende eisen en regels aan de veiligheidsregio stellen, zoals:

- landelijke kwaliteitseisen, waarborg minimaal kwaliteitsniveau
- regels over de samenwerking tussen veiligheidsregio's, regionale politiekorpsen, KLPD en Kmar

De rijksoverheid heeft verschillende sturingsmogelijkheden door eisen en regels te stellen aan de veiligheidsregio.

10.1 Landelijke kwaliteitseisen

Om overal in Nederland, voor alle burgers, op het terrein van brand, ramp of crisis een zeker minimum veiligheidsniveau te bereiken, worden landelijke voorschriften nodig geacht. Landelijke voorschriften zijn eveneens nodig om opschaling tijdens een ramp of crisis mogelijk te maken. Het uitgangspunt is dat landelijke voorschriften uiterst beperkt dienen te blijven.

Bij amvb kunnen kwaliteitseisen gesteld worden. Daarnaast heeft de minister de mogelijkheid om landelijke doelstellingen vast te stellen.

De kwaliteitseisen komen voor een aantal onderdelen overeen met die uit de huidige wet- en regelgeving, zoals eisen met betrekking tot personeel en materieel.

In de nieuwe situatie worden bovendien nadere kwaliteitseisen gesteld aan de voorbereiding van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Het gaat daarbij in ieder geval om een basisniveau dat door de minister wordt vastgesteld ten aanzien van de melding en alarmering, de op- en afschaling, de leiding en coördinatie en het informatiemanagement.

10.2 Regels over samenwerking

Regels kunnen gesteld worden over samenwerking tussen veiligheidsregio's en regionale politiekorpsen, het Korps landelijke politiediensten (KLPD) en de Koninklijke marechaussee (KMar). Dergelijke regels kunnen bepaalde aspecten of taakgebieden betreffen waarbij uniformiteit van de uitvoering essentieel is en de totstandkoming van verschillende convenanten tussen betrokken partners niet adequaat is. Wanneer deze regels raken aan de handhaving van de strafrechtelijke rechtsorde of aan overige taken ten dienste van justitie worden de regels gegeven door de minister van BZK en de minister van Justitie gezamenlijk. Wat betreft regels met betrekking tot de KMar is voorzien dat deze in overeenstemming met de minister van Defensie worden geformuleerd.

11 Financiële bepalingen

De veiligheidsregio wordt gefinancierd uit

- bijdragen door gemeenten
- Besluit Doeluitkering Bestrijding Rampen en Zware Ongevallen (BDUR) vanuit het Rijk
- uitgangspunt is dat de kosten van voorbereiding voor eigen rekening komen van de betrokken instanties

Conform de systematiek van de Wgr wordt de veiligheidsregio gefinancierd uit bijdragen van de gemeenten. Daarnaast wordt van rijkswege een tegemoetkoming verleend in de kosten die voortvloeien uit de uitoefening van taken die bij de gemeenschappelijke regeling worden overgedragen aan de veiligheidsregio.

De nadere regels hierover zijn thans opgenomen in het Besluit Doeluitkering Bestrijding van Rampen en Zware Ongevallen (BDUR).

In de toekomst kan de financiering van rijkswege gekoppeld worden aan specifiek te formuleren prestaties, aangevuld op de reguliere verdeelsystematiek.

Uitgangspunt is dat de kosten van de voorbereiding op rampen of crisissituaties en het in dat verband actief oefenen voor eigen rekening komt van de betrokken instanties.

12 Toezicht

- Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV):
  - Toezicht is verbreed naar alle taken van het bestuur van de veiligheidsregio
  - Toetst de wijze waarop een orgaan van de veiligheidsregio, een gemeente of een ander openbaar lichaam uitvoering geeft aan de taken
  - Toetst periodiek de voorbereiding door het bestuur van de veiligheidsregio
  - Onderzoek van incidenten, tenzij de onderzoeksraad voor veiligheid onderzoek instelt
- interventie door minister van BZK is mogelijk bij tekortkomingen
- de commissaris van de Koningin adviseert de minister

Het algemene motief voor toezicht is gelegen in de bewaking van het publieke belang van de veiligheid van de burgers. Het toezichtarrangement voor de veiligheidsregio betreft naast instrumenten van controle en verantwoording ook het toezicht op de kwaliteit van de taakuitvoering. Het toezicht blijft een taak van de minister van BZK.

Het toezicht is verbreed naar alle taken van het regionale bestuur.

De IOOV heeft tot taak het toetsen van de wijze waarop een orgaan van een veiligheidsregio, een gemeente of een ander openbaar lichaam uitvoering geeft aan de taken met betrekking tot het voorkomen van, het voorbereiden op en het bestrijden of het beheersen van een brand, ramp of crisis en oefent daarbij signalerend toezicht uit.

Daarnaast heeft de IOOV tot taak het periodiek toetsten van de voorbereiding op de rampenbestrijding en crisisbeheersing door het bestuur van de veiligheidsregio.

De IOOV heeft voorts tot taak incidentonderzoek te verrichten, tenzij de Onderzoeksraad voor veiligheid een onderzoek instelt.

Indien de IOOV tekortkomingen constateert in de taakuitvoering door de veiligheidsregio, ligt de eerste verantwoordelijkheid om de geconstateerde gebreken op te heffen bij het regionale bestuur.

De minister kan besluiten een interventietraject te starten. Intervenieren in brede zin wordt gezien als het begeleiden van de verbeterprocessen, het aanspreken op gebreken, het doen van suggesties met als uiterste middel het geven van een aanwijzing.

Bij het interventietraject maakt hij gebruik van de commissaris van de Koningin als (adviserend) rijksorgaan. Bij constatering door de IOOV waarop een interventie door de minister aan de orde is, verzoekt de minister de commissaris van de Koningin hem te adviseren over de oorzaak van de geconstateerde problemen en de te nemen maatregelen.

Vervolgens adviseert de commissaris van de Koningin de minister over het maken van afspraken met de regio, het te voeren overleg of een te geven aanwijzing. Waar nodig wordt de ambtsinstructie aangepast. De minister hoort vervolgens het bestuur van de veiligheidsregio, alvorens definitief te beslissen. De minister blijft eindverantwoordelijk en kan hierover ter verantwoording worden geroepen door de Tweede Kamer.

13 Meer informatie, vragen en/of opmerkingen

Voor de totstandkoming van de regelgeving rond de veiligheidsregio's is binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het programmabureau Veiligheidsregio's opgericht. Het programmabureau Veiligheidsregio's ondersteunt ook bij de implementatie van de veiligheidsregio's. Zo organiseert het programmabureau regiotafels, bijeenkomsten waarbij kennis en ervaring wordt uitgewisseld tussen de veiligheidsregio's, en andere (netwerk)bijeenkomsten.

Heeft u na het lezen van deze brochure behoefte aan meer informatie? Of heeft u vragen en/of opmerkingen? Wilt u meer weten over wat het programmabureau voor u kan betekenen?

Neem dan contact op met het secretariaat van het programmabureau Veiligheidsregio's tel: 070-4268522 of e-mail veiligheidsregios@minbzk.nl.

De accountmanagers van BZK staan u graag te woord.

Ook op de website: www.minbzk.nl/onderwerpen/veiligheid/veiligheidsregio's.nl vindt u aanvullende informatie.